پذیرش جزء ندبی واجب، زمینهای برای پذیرش طولیت وضعی واجب

علی ای حال روی بیانی که من عرض کردم لزومی ندارد بر این حمل کنیم که ارشاد به فساد است. بلکه ارشاد به این است که وضعیت صوم در کل نهار مقبول است. شارع کل شبانهروز را بهعنوان یک حکم وضعی برای صوم صحیح –یک مرتبه ای از صحت - قرار داده و ارتکاز همه هم هست. بلکه این وضع، جزاف نیست. نه تنها جزاف نیست بلکه چقدر فوائد دارد. شاید هم عرض کردم؛ احترام صوم، تعظیم شعائر صوم و ... را در بر میگیرد. یعنی این حکم وضعیای است که کاملاً حکیمانه است و از حکمت عالیه شارع مقدس است.

اما اگر پذیرفتیم که چند حکم وضعی میتواند در طول هم باشد. اگر آن تحلیل را پذیرفتیم بر میگردیم و میگوییم این حکم وضعی است. آیا شارع احکام وضعی دیگری در طول این حکم وضعیای که ارتکاز همه ما است و خود او هم میخ آن را کوبیده، دارد یا نه؟ در اینجا به ادله نگاه میکنیم. چه بسا سائر ادله به ما بگوید در اینجا جعل چند حکم وضعی در طول هم معقول است. با همان بیان طولیتی که عرض کردم. خُب اگر این درست سر برسد و عرف عقلاء در این استظهار چند حکم وضعی طولی معیت کردند، آن وقت میتوانیم جور دیگری حرف بزنیم و بگوییم آن جای خودش است و اینها هم معنای خودش را دارند.

یکی از چیزهایی که حکم وضعی طولی را درست میکند، همان بحث مشکل شدن امر در اجزاء مستحبی است. این خیلی مهم است. یعنی همان ریخت کاری که در آن جا مطرح میشود در اینجا هم هست. اگر ما حکم وضعی جزئیت را به نحو جزئیت ندبیه در طول سائر اجزاء واجبه تصور کردیم، ذهن ما خیلی بیشتر حاضر است که در درک احکام وضعیه طولیه که آثار آنها به هم سرایت نمیکند، جلو برود.

بازبینی #1
ایجاد شده 3 مه 2026 12:58:28 توسط ... .
به روزرسانی شده 3 مه 2026 12:58:53 توسط ... .